

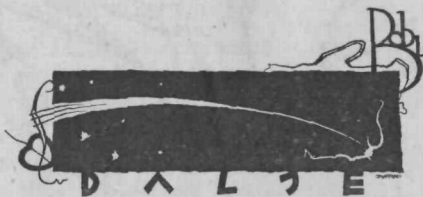
V MISLIH SE JE RAZŽIVEL V ZMAGOVIT BOJ TER POZABIL ZA TRENUTEK NA SRČNO BOL. A KO JE BILA ŽE VSA MAČKA RAZPRASKANA, RAZGRIZENA, RAZKOSANA, JE MORALO BITI BOJA KONEC IN MISLI MU ZOPET UIDEJO K MAJKI.

SPOMNI SE NJENIH RAZODETIJ, NASVETOV, NAUKOV, UKAZOV.

DVIGNE USLUŽNO DESNO ŠAPICO IN PRISEŽE NOVI GOSPODARICI ZVESTOBO DO GROBA.

LE TEBI DARUJEM ZDAJ SVOJE ŽIVLJENJE,
 POSLUŠEN, POKOREN TI SLEHERNI HIP,
 VDANO IN ZVESTO TI HOČEM SLUŽITI,
 DOKLER NE ZASTANE MI SRČNI UTRIP.

UTRUJEN KMALU ZASPI...

Vinko Bitenc:

Snežni mož.

Jaz sem možiček, debel možiček,
 pravijo mi snežni mož;
 tam za vasjo sem rojen, na trati,
 v mrzli dobi ledenih rož.

Moja obleka je bela in hladna
 in se prečudno lesketa;
 moje telo in še dušica moja —
 vse je iz čistega snega.

Črne oči — dva oglja ugasla,
 usta in nos — leseni klin,
 vendar se vedno smejem veselo,
 svež in bister je moj spomin.

Velik cilinder nosim na glavi,
 v roki pa brezovko vihtim,
 če se ponoči kdo mi približa,
 ga neusmiljeno napodim.

Toda — na žalost — moje življenje
 traja le nekaj kratkih dni;
 sonce z neba obsije me žarko,
 v nekaj urah — pa več me ni.